Ч. 131 (13.676). Львів, понеділок 21. травня 1934. Poсztowa opłata opłacono ryczałtem. Рік LV.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло" Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. перед полуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, Франції, Голляндії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
„ Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Конфіската „Діла".

Вчорашнє (130) число „Діла" підпало конфіскаті за передову статтю, яку сконфісковано в цілости, і за кілька заміток на актуальну львівську тему на третій стороні, що підпали конфіскаті теж у цілости. Це вже 20-а з черги конфіската в цьому році.

Конфіската української виборчої відозви.

Відозва Українського Народнього Виборчого Комітету на місто Львів підпала конфіскаті. Нижче подаємо з тої відозви повний склад Українського Народнього Виборчого Комітету.

Склад Українського Виборчого Комітету у Львові:

Голова: д-р Степан Біляк. Заступники голови: о. Леонтій Куницький, Осип Навроцький, Евгенія Макарушкова, Анна Палій, Теодор Преторіюс. Секретар: Агатон Добрянський. Заст. секретаря: д-р Карло Коберський. Скарбник: дир. Орест Радловський. Пресовий референт: ред. Гриць Гладкий.

Члени Комітету:

Інж. Бекесевич Петро, Березовський Амброз, м-р Бородайко Богдан, д-р Боцюрків Іляріон, Боюлка Володимир, Микола Бочилюк, Бурак Петро, д-р Бурачинський Тит, Бучко Іван, Васильків Василь, Волянський Михайло, Воробець Михайло, Галібей Михайло, Гануляк Григорій, Гарматій Микола, Гевак Степан, Глинчак Іван, Глушевський Юліян, Горбаль Василь, Гординський Денис, Громницький Сидір, Гузар Ярослав, Ґаба Микола, о. Ґалянт Микола, Ґілевич Петро, д-р Ґижа Іван, Ґоїм Петро, о. Ґорянський Омелян, Ґресяк Василь, Дешкевич Володимир, о. Дудкевич Евген, Єзерський Костъ, Зачкевич Петро, Заяць Василь, Заяківський Микола, Зелений Андрій, Зубач Еміліян, д-р Жовнір Василь, Ігнат Евстах, Капралева Катерина, Карачеківна Марія, Карий Володимир, Кармазинова Анна, о. Каштанюк Антін, Кичаловський Харитон, Кебало Степан, о. Козицький Петро, Козицький Іван. Колтунюкова Марія, Конрадова Антоніна. Косовнин Гриць, д-р Копач Іван, Кривецький Микола, Кулик Микола, Кульчицький Іван, Курдидик Анатоль, Лаврів Станислав, Лазорко Михайло, Литвинова Антона, о. Лопатинський Дамян, Луцишин Іван, Маґаляс Семен, д-р Максимонько Леонтій, інж. Манастирський Витовт, д-р Марітчак Олександер, Марітчакова Стелля, Мартюк Іван, Матвійчук Микола, інж. Мацьків Петро, Мельник Онуфрій, Микитович Осип, о. Милевич Ярослав, інж. Мудрак Юліян, Новосад Лев, Олесницька Софія, Огородник Микола, Онисько Олександер, інж. Павликовський Юліян, Павлишова Марія, Петрик Петро, Петруняк Марія, Польовий Іван, о. Попель Теодор, Похмурський Степан, Процьків Сильвестер, о. Прийма Мирон, інж. Рижевський Василь, Русин Юліян, Стахова Франка, Слюсарчук Гриць. Сениця Мойсей, Сидорак Юрій, Сливка Юрій, Слука Петро, дир. Скопляк Ярослав, Сосновський Роман, Старецький Едвард. Стефанівський Михайло, інж. Стефанович Ярослав, Стевчак Іван, Стоцький Михайло, Стронський Іван, Сухий Михайло, Таранько Михайло, м-р Топольницький Микола, Терлецький Омелян, Терлецька Марія, інж. Творидло Микола, Тиктор Іван, Тишинська Евстахія, о. Туркевич Іван, Тусевич Парамон, Фай Дамян, д-р Федак Степан, Филипович Іван, о. Харина Володимир, о. Хомин Петро, Хомяк Дмитро, Цьопка Осип, Школа Михайло, Шкрумеляк Юра, інж. Чапля Микола, Чижовичівна Марія, Ярецький Михайло, о. Яценків Володимир, Яценків Омелян.

ЗАБОРОНА СВЯТА МОГИЛ У ВІВСЮ!

Філія Т-ва Охорони Военних Могил у Підгайцях дістала з підгаецького старости таке письмо:

Starosta podhajecki Nr. B-44.

Podhajce, dnia 14. maja 1934.

Do Filji Towarystwa Ochorony Wojennych Mohył w Podhajcach.

Na zasadzie artykułu 2 ustępu 1 pkt. a) i artykułu 3 i 4 ustawy z dnia 15. marca 1933 r. o zbiórkach publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 22. poz. 162) zakazuje się urządzenia zbiórki publicznej przez stowarzyszenie w dniu 28-go maja 1934 r. w Uwsiu; zjazd ludności i stowarzyszeń, oraz organizacji społecznych w tej gminie w dniu 28. maja b. r. nie będzie dozwolony.

Na zasadzie zaś artykułów 4, 7 i 9 ust. 1 i 27. ust. 2. ustawy o zgromadzeniach z dnia 11. marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 48 poz. 450/32) zakazuję wygłoszenia jakichkolwiek przemówień w dniu 28. maja b. r. na mogile U. S. S. w Uwsiu.

Od niniejszej decyzji przysługuje Zarządowi Filji T-wa Ochorony Wojennych Mohył prawo wniesienia odwołania do Urzędu Wojewódzkiego w Tarnopolu za mojem pośrednictwem w ciągu dni 14-tu, licząc od dnia następnego po dniu jej doręczenia.

Starosta powiatowy: H. Bogatkowski wr.

ВИБОРИ НА ПОЛІСЮ НЕ ВІДБУДУТЬСЯ.

БЕРЕСТЯ, 19. 5. ПАТ. У низці міст поліського воєвідства вибори до міських рад не відбудуться тому, що зголошено тільки листу господарського бльоку. Зголошені кандидати на радних з тієї листи стають автоматично радними.

Арештування невгавають.

РИҐА, 19. 5. ПАТ. Влада переводить далі арештування в столиці і на провінції. Між іншими арештувала влада голову партії „Бунду" Майзеля та конфіскує зброю. Уряд підготовляє плян боротьби з безробіттям. Робітники ставляться назагал спокійно до зарядженъ нового уряду. Премієр Ульманіс дістав з усіх кутків держави телеграми з бажаннями.

ЛІТВІНОВ ЗАПОБІГАЄ ЛАСКИ.

СССР боїться Японії.

БЕРЛІН, 19. 5. ПАТ. До Женеви приїхав несподівано ком. Літвінов і негайно конферував з мін. Барту. Німецьке інформаційне бюро подає поголоски, що ком. Літвінов робив запопадливі заходи, щоб СССР приняли до Ліги Націй. Літвінов слідкує теж за успіхом розбройної конференції. СССР цікавиться найбільше, чи повстане комітет декількох держав, який продовжував би праці розбройної конференції. СССР дуже хотів би ввійти до цього комітету тому, що боїться Японії.

ЛЬОНДОН, 19. 5. ПАТ. Літвінов виїхав на відпочинок до Екс-Ле-Бен. Льондонська преса здогадується, що оба політики обговорювали плян взаємної допомоги, який мін. Барту засує в Женеві. На другий тиждень зустрінеться Літвінов у Монте з мін. Тітулеску і обговорить відношення СССР до Малої Антанти.

Польща проти Ліґи Націй.

Львів, 19. травня 1934.

Важко, мабуть, булоб найти кращий приклад на пливкість і змінливість міжнародніх відносин, як еволюція, яку перейшла за останні два роки Польща. Колиб ще тоді сказав хтось, що Польща демонструватиме проти Ліґи і що взагалі ситуація так складеться, що Ліґа дасть Польщі нагоду до демонстрації, а Польща зможе ту нагоду використати без шкоди для своєї міжнародньої позиції, — того назвали булиб щонайменше наївним фантастом. Тимчасом нині ситуація настільки змінилась, що річ іде не лише про тактичну демонстрацію для підкреслення свого державницького престіжу, а взагалі про всю закордонно-політичну тенденцію, розбіжну з основними тенденціями женевської установи.

Конкретно — річ маловажна. На черґу нарад теперішньої сесії Ради Ліґи Націй (докладніше про саму сесію повідомляє наш женевський кореспондент в окремій статті, яку містимо у цьому числі на іншому місці) найшлась раптом скарга німців із Польщі, зголошена ще в 1930 році та трактуюча про несправедливий поділ концесій на продаж горівки. Нема сумніву, що це якийсь закулісовий „трік", що саме тепер, коли взаємні журналістичні прогульки маніфестують перед цілим світом польсько-німецьке порозуміння і коли ось-ось можна сподіватися підписання торговельного договору та вивищення обох посольств у Берліні і Варшаві — до ступня амбасад, — що саме тепер Рада Ліґи Націй „пригадала собі" ті німецькі скарги, і то у справі, яка справді — на тлі меншиневих відносин — є дуже маленькою. Є річчю аж надто очевидною, що комусь залежало тут на двох речах: 1) псувати польсько-німецькі відносини і 2) дошкулити нині Польщі. Смішно й думати, що тоді, коли Німеччина не належить до Ліґи і коли має спір з Ліґою за таку величезну проблему, як розброєння, та взагалі за всю політичну систему в Европі, введену Ліґовою практикою, що в цьому моменті Ліґа хоче німцям зробити приємність — з горільчаних концесій на Поморі! Коли жидівська преса поміщує женевські телеграми під наголовком „Німці висунули в Женеві протипольську скаргу" — то це така смілива теза, що ледви чи хтось в неї повірить.

Взагалі справа з тою петицією дуже цікава. Виходить нпр., що польське міністерство закордонних справ про присутність цієї точки

черги нарад довідалося щойно в останньому тижні та в усякому разі не знало ще про це підчас побуту мін. Барту у Варшаві. Колиж прийшла ця звістка — міністр Бек відкликав свій виїзд до Женеви, демонструючи в той спосіб проти Ліги Націй. Мало того: польські центральні офіціяльні часописи, як „Газета Польска" і „Курієр Поранни", принесли довгі статті проти Ліги Націй, як нікуди негодящої інституції! Тон тих статтей так далеко відбігає від тону ремствувань, яких при кожній нагоді меншинєвих петицій у Женеві повно у польській пресі, що відразу видно інший підхід до проблеми: в даному випадку не відчувається жалю авторів отих статтей, що Ліга Націй, якої система найшла в Польщі таку вірну союзницю, робить Польщі прикрість, — лише відчувається утаєне вдоволення, що трапилась нагода отверто проти Ліги виступити!..

Іншими словами — ми є свідками дальшого етапу того розвитку подій, який іде по шляху, про який кількакратно була вже на цьому місці мова. Останній польсько-лігівий інцидент є доказом, що відвідини мін. Барту не стали ніякою переломовою подією і згаданого розвитку подій не стримали. Всі заходи кермиинча закорд. політики Франції, яких він уживає у своїх подорожах по европейських столицях, мають — видно — дуже ілюзоричний успіх: ціла одна група держав щораз далі відходить від Ліги Націй, другаж група Ліги не вирятує. Нас це явище цікавить постільки, що до ідеольогічно-політичного стрижня першої групи належить антисовітське становище, — другоїж — становище просовітське. Розрахунок іде саме на тій площині,—останняж петиція німців і цілий шум довкола неї є декорацією, яка має закрити правдиву гру.

справ Сарщини є представник Італії сам собою промовляє за те, що в межах Ліги зроблено все можливе для мирної розвязки сарського конфлікту. Надії на це у всякім разі небагато. Питання це не лише ширше, ніж межі впливів Ліґи Націй, а й значно ширше ніж територіяльні межі самої Сарщини. Хоч тепер дуже багато пишеться і кажеться про наскрізь безсторонне й справедливе переведення плебісциту у Сарщині, то проте загально відомо, що справа Сарщини є не тільки справою її населення, як справою франко-німецького спору. Справа Сарщини моглаб так само добре бути засобом порозуміння та помирення між Францією та Німеччиною, як вона є тепер джерелом поріжнення та подразнення між ними. Як далеко вона вона тепер ще від розвязки видно хочби з того, що тимчасом навіть не устійнили суттєвих форм голосування та не зясували, чи цей край при голосуванні буде вважатися територіяльною цілістю, або чи може бути поділений згідно з наслідками плебісциту.

Тим часом можна ствердити лише, що справа Сарщини є частиною цілого комплексу спірних питань, що затроюють відносини між двома наймогутнішими державами европейського континенту, і без посередництва чи без натиску Англії і Італії в один чи другий бік, розвязаною не буде.

Як справа вузько женевська сарське питання цікаве тим, що воно дає можність аналізи занепаду Ліґи Націй в її теперішнім стані. Головна причина цього занепаду та, що женевської установи не зреформували завчасу і не пристосували до тої величезної еволюції, яка відбулася в політичнім житті Европи і цілого світу. Ліґа Націй була призначена для полагодження другорядних формальних справ на засаді ненарушности мирових договорів, тимчасом ніяк не можна обійти справ поважних, суттєвих. Належить туди й сама Ліґа Націй. Коли Франція намагається відновити Ліґу Націй як своє політичне знаряддя, втягнувши до неї навіть більшовиків, то противники цього проекту стараються створити у Женеві вільну трибуну виміни політичних думок під еґідою пакту чотирьох держав. Від того, яка з тих течій переможе, буде залежати і само істнування Ліґи Націй.

М. Данько.

Весняна сесія Союзу Народів.

Женева, 14. травня 1934.

Сьогодні розпочалася сімдесятьдевята сесія Ради Ліґи Націй. Розпочалась, як звичайно, на пів до одинацятої, у меншій салі, при досить малім зацікавленні учасників. Денний порядок також цілком звичайний — хронічна боротьба проти недозволеного торгу опієм та іншими шкідливими наркотиками, справа кордону між Сирією та Палестиною, охорона жінок і дітей, на превеликий жаль не там, де вони її найбільше потребують (у СССР), поріжнення між Болівією та Параґваєм, приміщення асирійців з Іраку на новій батьківщині і т. ін. Не бракує і меншинєвої справи з Польщі.

Єдиною цікавою справою теперішньої сесії є властиво справа підготування плебісциту у Сарщині. На попередній сесії склали в цій справі комітет, що складається з головного референта, представника Італії та членів, представників Арґентини й Еспанії. Завданням цього комітету було підготовити звіт для травневої сесії Ради. Заінтересування цією справою тим більше, що вона вже викликала поважні непорозуміння між Францією та Німеччиною і загрожує ще поважнішими. Для Ліґи Націй це справа тим складніша, що Німеччина вже не належить до женевської установи, отже й формально її присудові не підлягає. Політична вага самої Ліґи, як розємчого судді, ніякого порівнання з вагою Франції чи Німеччини не витримує. Зберігти абсолютну безсторонність у справі Сарщини є завданням зовсім не легким, і заступникові Ліґи Націй у Сарщині п. Кноксові закидають, що він цього завдання не виконав. Популярність його там нібн зовсім невелика. А його недавні алярмові заяви про небезпеку „пучу" в Сарщині найшли й у Парижі дуже слабий відгук.

Факт, що головним референтом комітету для

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА" З ДНЯ 21. ТРАВНЯ 1934.

М. КЛИМОВИЧ.

Останній подув весни.

Присвята І. П.

Вже сьомий рік скитається Грабович далеко від рідних сторін. За цей час уже втрете змінив місце, втрете приневолений зживатися з новими людьми.

Самота, безвиглядність вернутись між своїх, гнала його шукати у кожній новій місцевости товаришів-засланців, щоби бодай у малому гурті, бодай на хвилину забути, що для своєї суспільности, для свого народу якби помер.

Розвідуючи на новому місці про „своїх", стрінувся з імям товариша з ґімназійних часів. Це Муравецький, тепер вищий урядовець. Живе тут з рідною від кількох літ. Грабович негайно навідався до нього радіючи, що буде з ним поговорити, згадати молоді літа.

З Муравецьким не бачився від матури. Стріча була сердечна. Спільні спомини, спільна засланицька доля дунули теплом у гіркі душі. Привітлива дружина і симпатичні діти приневолили забути тугу за родинним життям, цю невідрадну товаришку кожного засланця.

Одно бентежило Грабовича. Він запримітив, що діти товариша говорять між собою, з мамою, а то й з батьком не рідною мовою. Спершу думав, що причина цьому середовище, де мусять жити, але згодом впевнився, що дім ведеться таки по польськи. Хоч Муравецькі — українці, діти виховували вони на поляків.

З жалем став Грабович рідше навідуватися, хоча бачив, що вся рідня, а передовсім діти, відчули це досить гірко. Колиж між іншими засланцями зайшла бесіда про Муравецьких, про денаціоналізацію їх сімі, боронив їх, головно їх дітей. Надіявся, що вкож прийде хвилина розмовитися з дітьми і обережно справити їхні національні почування. Тому й лякався, щоби люди своєю настирливістю їх не „загукали".

Так пройшло кілька тижнів. З рідною Муравецьких стрічався Грабович тепер вже лиш випадково, в інших домах. Але зовсім ненадійно стрінув на вулиці пані Муравецьку. Вона стала дорікати, що обминає їх дім, що всі з того приводу почувають до нього жаль, що у них все якось сумно, а передовсім від кількох днів, як захоріла їх молодша доня. Рішуче повинен тепер навідатися.

Вражлива вдача Грабовича казала йому зайти до Муравецьких вже на другий день. Настрій, який застав, був справді важкий. Дівчина хвора поважно. Уся рідня прибита, зажурена.

Усі наче проснулися. Дотеп і ніжність Грабовича підбадьорили й хвору. Усі прохали Грабовича, щоби ще й зайшов, заходив часто. А все найсердечніше прохала хвора. Їйже так сумно, так важко. Всі при праці, вонаж самітна, нікому її розважити. Подаючи на прощання руку, зі сльозами в гарних щиро розтворених очах, впевнювалася по кілька разів, чи прийде.

Ідучи до дому, роздумував Грабович, чому саме життя цієї рідні так його цікавить? Що вяже його з нею? Чи лиш дійсно бажання врятувати для нації кілька душ? На другий день знову пішов. Пішов третього дня, четвертого, став щоденним гостем. Виправдував себе тим, що саме надійшла нагода освідомити національно діти товариша. А щоби це легше приходило, треба поглибити симпатію хворої. Сидів годинами, говорив, вичерпував весь свій репертуар дотепів, казок, оповідань. Читав наших найкращих новелістів. Обговорював книжки, принесені до читання, давав образки з рідної історії і культури. Але аналізуючи себе, почував кожного разу якийсь неспокій. Бентежило його те, що відвідини у Муравецьких, а передовсім бажання бачити хвору, стали для нього чимсь необхідним. Тривожився, що за багато про неї думає. Приловлював себе на тому, що її очі, її усміх назадто його переслідують. Злякався. Він-же старший мужчина готов закохатися, а може вже й закохався в дівчині, якій нього кільканацять літ. Виходить, що та культурно-добродійна праця, це лиш підсвідома покришка.

Злякався. Став рідше навідуватися. Виправдувався тим, що дівчина видужає.

Стримався кілька днів. Зводив зі собою важку боротьбу, щоби перемогти бажання стрічі. В тому часі стрінув старшу сестру хворої.

— Чому не приходите до нас? Усі дивуються, заходять в голову, що таке сталося? Орися вичікує вас кожного дня, а вчора розплакалася, як у звичайній порі вас не було!

Грабович переміг збентеження.

— Панна Орися — заговорив — вжеж здорова. Навіщо мені тепер вам докучати?

— Алеж це ніпричому. Виж знаєте, як ми вас любимо. Мусите, мусите прийти. Ми всі прохаємо. А Орися казала мені за вами шукати і від неї сердечно, дуже сердечно прохати, щоби ви прийшли.

Новий ляк схопив душу Грабовича. Невже його ніжність розбудила у дівчини щось більше як симпатію? Цеж було би божевілля! Як міг бути такий необережний?

Так докоряв собі Грабович, але все таки пішов до Муравецьких. Усі були йому раді. Малий синок пробував навіть говорити по українськи. А Орися? Орися раділа, раділа як ще ніколи. Лиш Грабович був наче задуманий, наче чимсь прибитий. Для нього минули ті гарячі дні, які так любо, безжурно, невинно сходили колись при Орисі. Пригнітала його безнадійність його почувань а ще більше ляк за майбутнє розчарування Орисі.

Цілий тиждень бував Грабович щоденним гостем. Орися сяла радістю розщебетаної пташини. Що вечора давала Грабовичеві на прощання квітку та прохала словами то німим поглядом, зайти завтра. А Грабович щовечора вертався сумніший.

По тижневі виїхав кудись. Вернувся за кілька днів. Прийшов в чорному одязі, прийшов розпрощатися. Влада — казав — перенесла його далі на захід. Дві краплі з любих очей Орисі впали гранню на дно душі Грабовича. Прощався з рідною Муравецьких... Ні прощався з весною свого життя.

Туреччина фортифікує Дарданелі.

ЛЬОНДОН, 19. 5. ПАТ. Британські кола заняті бажанням Туреччини звернутися до держав у Женеві з формальним домаганням дозволити їй фортифікувати Дарданелі. Дарданелі демілітаризовано на основі мирової умови з Туреччиною у Льондоні 1923 р. Британський уряд покищо не заняв становища до цього домагання Туреччини.

Перед димісією японського уряду.

ТОКІО, 19. 5. ПАТ. Політичні кола сподіваються димісії уряду. Нині суд переслухував віцеміністра фінансів Куроду, вмішаного до фінансової афери. З того приводу відійшов Шімада, президент банку „Тайван". В арештах перебувають чотири директори цього банку. Віцеміністр Курода не хоче покинути свого становища. Тому премієр усуне його з уряду. Кружляють поголоски, що відійде також міністр фінансів Тагагаші.

Міжнародний протижидівський конгрес.

БЕРЛІН, 19. 5. ПАТ. У вересні ц. р. відбудеться у Нірнберґу міжнародний протижидівський конгрес. У Нірнберґу виходить протижидівський тижневик „Дер Штірмер" під редакцією д-ра Штрайхера, орґанізатора бойкоту жидів у березні 1933. р.

—o—

Заходи мін. Ґерінґа в Атенах.

АТЕНИ, 19. 5. ПАТ. Мін. Ґерінґ з віцеміністром летунства Мільхом та вищими урядовцями приїхав уже до Атен. Хоч Ґерінґ подорожує, як приватна особа, проте склав візиту президентові республіки, премієрові і міністрові закордонних справ. Кружляють поголоски, що метою подорожі Ґерінґа прослідити можливости експанзії Німеччини на сході.

—o—

Шпигунська афера в Данії.

КОПЕНГАҐЕН, 19. 5. ПАТ. Поліція арештувала німця Ґертнера за шпигунство на користь чужої держави. Кружляють поголоски, що Ґертнера схопила влада саме у хвилині, коли він читував тайні мапи. На них зазначені були місця, де Данія підложить міни на випадок війни. Здогадуються, що Ґертнер був членом широко розгалуженої шпигунської орґанізації.

—o—

Велика Британія вже не клопочеться розбройною конференцією.

ЛЬОНДОН, 19. 5. ПАТ. У палаті громад відбувається широка дискусія над закордонною політикою уряду. Промови мін. Саймона та віцепремієра Болдуїна зводиться до таких висновків: 1) Британський уряд не зголосить на розбройній конференції ніяких нових внесків, а тимпаче про летунську конвенцію. 2) Уряд сподівається, що розбройна конференція буде зліквідована і не буде виступати проти її ліквідації. 3) Після її ліквідації британський уряд веститиме розбройні переговори на іншій площині, мабуть у рямцях спеціяльної комісії, яку покличе Ліґа Націй. 4) Тому вже тепер В. Британія збільшує свою оборонну силу, головно військове летунство. Майбутня конвенція передбачуватиме збірні санкції і тому В. Британія підготовляє заздалегідь свої сили.

—o—

По широкому світі.

— Мін. Іден рішуче виступив на засіданні ради Ліґи Націй проти муринської держави Ліберії, де до нині процвітає невільництво. Іден домагався виключити Ліберію з поміж членів Ліґи Націй.

— У Кишеневі відбулася міністеріяльна конференція під проводом премієра Татареску та розглянула пекучі питання Бесарабії.

— До Мінхену приїхала військова делеґація Китаю, сімох старшин.

— У Ковні відбулося віче, яке осудило акцію проф. Чепінського в справі Вильна і візвало уряд продовжувати дотеперішню свою політику в справі Вильна.

— Катастрофа німецького бальону наступила тому, що прилад з киснем попсувався і оба летуни вдушилися.

Скінчім з безпляновістю!

У справі плянової сітки приватних шкіл ріжного типу.

(З кругів „Рідної Школи".)

З дискусії, веденої в „Ділі" під гаслом і наголовком „За добру школу", повинна вийти дійсна користь. На це вказувалоб м. і. признання п. Т. Замороки, директора шкіл СС. Василіянок у Станиславові, в ч. 114. „Діла" з 4. травня 1934 р. у справі плянового розміщення сітки українських приватних шкіл ріжного типу.

„...Вповні поділяю думку — заявляє п. Заморока — висловлену в тих заввагах (Редакції „Діла"), щоб українські власники шкіл найскорше порозумілися між собою щодо раціонального розміщення шкіл ріжного типу... Уважаю, що крайня пора перевести на цю тему (в пресі, чи може краще при столі) річеву і „sine ira et studio" дискусію, якої одиноким вислідом може бути: скінчити з безпляновістю".

Це великий поступ, якщо зважити, що своєчасна ініціятива й конкретні проекти „Рідної Школи" в цій преважній справі не находили досі прихильного відгомону саме в кругах василіянських шкіл, себто тих шкіл, в яких працює п. дир. Заморока.

Як тільки в 1932 р. реформа прилюдного та приватного шкільництва в Польщі стала доконаним фактом і був уже відомий текст дотичних нових шкільних законів, — Головна Управа „Рідної Школи" підготовила і скликала була анкету представників усіх власників українських шкіл, щоби застановитися над новоствореною ситуацією і найтісніше порозумітися щодо: 1) орґанізаційного пляну і сітки українських приватних шкіл ріжного типу, 2) нових плянів навчання для українських приватних шкіл, пристосованих до вимог нової шкільної реформи і 3) взаїмного порозуміння як у внутрішніх орґанізаційно-педаґоґічних справах, так у відношенні до шкільної влади.

На анкеті явилися представники всіх шкіл Т-ва „Рідна Школа", представник Малої Семинарії (о. Перрідон), учительської семинарії СС. Василіянок у Львові (о. Лициняк), СС. Василіянок у Станиславові і Дрогобичі й інші. Не було представників лише деяких шкіл. Анкетою проводив бл. п. радник Ілля Кокорудз, реферував інспектор шкіл „Р. Ш." п. Володимир Кузьмович.

Реферат п. інсп. В. Кузьмовича йшов у тому напрямі, що в справі розбудови українського приватного народнього, середнього й фахового шкільництва на основі нових шкільних законів необхідне порозуміння всіх концесіонарів. Дальше референт апелював, щоби СС. Василіянки на місце ліквідованих учительських семинарій у Дрогобичі, Станиславові і Яворові не творили нових жіночих ґімназій, бо в Яворові і Дрогобичі істнують вже прегарно вивіновані коедукаційні ґімназії, а в Станиславові жіноча ґімназія „Рідної Школи". Замісць того, щоби основувати там конкуренційні нежиттєздатні ґімназії, краще творити відповідні фахові жіночі школи середнього типу та захоронкарські семинарії. Одначе до порозуміння не прийшло. О. Лициняк заявив м. і., що школи СС. Василіянок не становлять одної орґанізаційної цілости, тільки кожна їхня ґімназія чи семинарія є окремим незалежним тілом, а присутні представники не мають ніяких уповажнень до обовязуючих заяв.

Після цієї анкети відбув ще п. інсп. Кузьмович конференцію з представницями учит. семинарії СС. Василіянок у Дрогобичі і Станиславові, одначе знову без успіху. СС. Василіянки заявили, що не мають потрібних фондів для влаштування жіночих середніх фахових шкіл, а подруге не можуть викинути на брук деяких своїх учительських сил.

Нині ситуація така, що СС. Василіянки на місце ліквідованих своїх учительських семинарій у Дрогобичі, Станиславові і Яворові творять конкуренційні жіночі ґімназії супроти віддавна істнуючих там і добре поставлених ґімназій „Рідної Школи". Очевидно це — говорячи словами п. дир. Замороки — „люксусова аномалія (в однім місті або й містечку по кілька однакових шкіл)".

До порозуміння не дійшло перед 2 роками мабуть і тому, бо тоді взагалі ситуація не була ще ясна, бо ні концесіонарі, ні учительські збо-

ри, ні батьки не знали, як практично буде переводитися переміна шкільництва на нові тори. І коли після дволітньої „практики" підносяться нині голоси за необхідністю якнайскорше порозумітися та одноцільно і пляново ділати, то — видко — ця справа вже дозріла, а головно є вже позитивне психічне наставлення в цьому напрямі.

І ще один важний момент промовляв би за взаїмним порозумінням, за одноцільним пляном розбудови сітки українського приватного шкільництва. Як надбудова нових 4-клясових гімназій є 2-літні ліцеї, які шкільна влада буде дозволяти по 1 на більше число гімназій. Отже й тут треба всім концесіонарам українських приватних шкіл порозумітися й поробити заходи за спільними такими ліцеями для гімназій „Рідної Школи" й інших концесіонарів.

На наш погляд — подрібне обговорювання усіх тих складних справ, вирівнювання ріжниць і вишукування спільної мови не дуже підходить до прилюдної часописної дискусії. Такі справи найкраще розважувати й вирішувати „при столі" на добре підготованих конференціях чи анкетах.

Хто має дати почин до таких конференцій чи анкет? — Річ ясна: „Рідна Школа"! До того вона має не тільки право, але й обовязок. Як відомо, представники всіх центральних культурних, економічних і політичних українських організацій дня 3. червня 192? р. постановили одноголосно, що у справах шкільництва й виховання буде для всіх українців зверхним і міродайним чинником „Рідна Школа", зокрема основування нових українських приватних шкіл всякого роду та дошкільних установ буде відбуватися в порозумінні та за згодою Гол. Управи „Рідної Школи" по систематично уложеній шкільній сітці.

„Рідна Школа" вже виконала раз свій обовязок і взяла ініціятиву в свої руки. Не з вини „Рідної Школи" вислід був безуспішний. Як виходить з повищого — надійшов час ще раз попробувати зговоритися. Тут ініціятива знову за „Рідною Школою". Вона певне й виконає те, що до неї належить.

Праця приятелів Пласту на чужині.

(Лист із Братислави, Чехословаччина.)

В дні 26. червня 1933 р. заложено при Т-ві „Просвіта" у Братиславі „Пластприят". Першими його членами-основниками були: д-р Л. Бризгунова, п-а Н. Піснячевська, п. Ю. Шпилька, д-р І. Мандзій, п. В. Петровський та д-р К. Бризгун, якого й обрано головою „Пластприяту". Першим завданням „Пластприяту" було зорганізувати дітей українців у Братиславі, які так легко тут денаціоналізуються. Праця зачалася з дітьми, які не лиш не знали говорити по українськи, а взагалі в більшости ніколи не чули української мови. Провід над зорганізованими новичками доручено д-рові Л. Бризгуновій та В. Петровському. **В літніх місяцях — липні, серпні та половині жовтня — сходин не було.** Систематична праця зачалася щойно від вересня. Діти самі захопилися роботою і їхні успіхи були такі гарні, що можна було вже думати про виступ на ялинці, де діти танцювали гопака, співали коляди та пластову пісню, а одна з новичок могла навіть деклямувати. В цей же час зачав „Пластприят" збірку одежі для української гімназії у Ржевницях та придбання шкільних потреб для дітей на Закарпатті. Збірка була доручена п. Піснячевській. Великий пакунок одежі вислано до Ржевниць, а для Закарпаття куплено шкільне приладдя, яке разом із зібраним діточим біллям вислано для бідних дітей в Туря Реметах на руки проф. С. Медведя.

Дітвора в гуртку так щиро перейнялася працею, що „Пластприят" почав думати про те, якби відкрити для неї школу, бо крім дівчат, що є зорганізовані у пластовому гуртку „Котенята", є ще й хлопці. Думка про школу була вже давно, але перевести її відразу в життя годі було через деякі причини. Школа всеж таки згодом почала істнувати. Навчання ведеться двічі тижнево. Діти вчаться читати й писати по українськи, пізніше буде викладатись історія і релігія. Зпочатку дітей учив студент із Закарпаття, але тому, що „Пластприят" не має матеріяльних засобів, щоб міг оплатити його працю, він відмовився й навчання веде вже другий місяць д-р Л. Бризгунова. Декілька дітей передплачує діточі журнали зі Львова. Тепер школа готується до „Свята Матері".

Треба також згадати, що „Пластприят" видає пластовий листок „Мяв". Дуже цікаве те, що 80 проц. цього журнальчика розходиться поза Братиславою. З початку журнал виходив лише своїми силами, але вже з третього числа завдяки щирій допомозі провідниці гуртка старших пластунок „Україна" у Празі, Н. Козицької, журнальчик придбав більше число співробітників і наклад його значно збільшився. При цій нагоді „Пластприят" при Т-ві „Просвіта" у Братиславі складає на цьому місці пані Н. Козицькій свою щиру подяку, зокрема за надіслані книжки для бібліотеки „Пластприяту".

Великий політичний процес у Перемишлі.

ТРЕТИЙ ДЕНЬ РОЗПРАВИ
ДАЛЬШІ ЗІЗНАННЯ ПІДСУДНИХ.

(Від власного кореспондента.)

Перший зізнає сьогодні в пятницю **Михайло Хапко:**

До ОУН не належить. Належить лише до „Просвіти". Участь у протишкільній акції брав, з підс. Кучерепою знався. Від нього діставав нелегальну літературу, але не знав, що вона нелегальна. Літературу давав читати підс. Данчукові, але сам не читав, бо не мав часу.

Предс.: Як дійшло до знищення памятника 10-ліття незалежности Польської Держави?

Підс.: Одна дівчина в нашому селі Папановська, полька, написала раз на картці таке: „Згонд пагурек, згонд доліна, бендзе в д . . . Україна" і наліпила її на шибу у Ачни Кочубай. Мені зробилося дуже прикро і я постановив з Данчуком пімститися за це.

Щодо протишкільної акції, то підс. сказав про це таке: Іван Кучерепа переслав летючки через підс. Подвірного і Данчука, які вони втрійку розкинули.

Предс.: Чи Кучерепа питав вас про вислід протишк. акції?

Підс.: Питав мене, яке було в селі враження.

Про камінь з летючкою, який хтось вкинув тої ночі до мешкання вчителя, підс. не знає.

На питання предсідника, чому підс. зізнав на поліції, що Кучерепа намовив його знищити памятник 10-ліття, підс. відповідає, що на поліції сказали йому таке: „Ми знаємо, що ви самі цього не зробили, а Кучерепа вас намовив". І підс. це потвердив.

Предс.: Кучерепа сказав, що тому давав вам літературу, бо хотів вас навернути з дороги комунізму.

Підс.: Це неправда, я ніколи комуністом не був.

Предс.: За кого ви уважали Кучерепу?

Підс.: За людину.

Предс.: А не за вищого члена ОУН?

Підс.: Ні.

Дальше зізнає підс., що памятник знищив з власної ініціятиви.

Обор.: Чому ви взяли участь у протишкільній акції?

Підс.: Бо українці, що живуть у нашому селі, не вміють навіть по українськи підписатися, бо вчать лише по польськи. Української мови не вчать, бо вчитель є поляк і сам добре не вміє по українськи.

Прок.: Чому ваша громада не пожалувалася вищим чинникам, що вам кривда зі школою?

Підс.: То не було би зовсім помогло.

Прокуратор просить предсідника, щоб дозволив йому поставити ще питання до підс. Феника.

Прок.: Чи ви були арештовані в справі нападу під Бірчею?

Підс.: Так, але мене по 48 годинах випустили.

Обор. Навроцький: Чи у звязку з вашим придержанням дістали ви якесь письмо від поліції.

Підс.: Ні.

Обор. Хомінський до підс. Хапка: Чи ви могли уважати Кучерепу за визначного члена ОУН?

Підс.: Ні, навіть за звичайного члена ОУН бо він уломний, а до ОУН, думаю, мусять належати люди здорові.

Михайло Данчук потверджує в цілости зізнання підс. Хапка. Признається, що зняв таблицю з памятника 10-ліття незал. Польщі, що замазав емблем на „кулку рольнічім" та що усе дістав від Кучерепи. До ОУН не належав, але участь у протишкільній акції брав. Причина та сама, що у підс. Хапка.

Володимир Подвірний, зарібник: До вини не почувається. До ОУН не належав.

Прок.: Чому ви брали участь у протишкільній акції?

Підс.: Бо в школі вчать лише по польськи, а українці не вміють навіть по українськи підписатися. Дальше потверджує зізнання Хапка і Данчука.

Евген Гарабач до вини не почувається, до ОУН не належав, у протишкільній акції участи не брав. По плебісциті сказав підс. Кучерепа, що треба буде протестувати проти невдалих вислідів шк. плебісциту. Дав йому летючки, але підс. не знав, що це нелегальні летючки. Думав, що це буде легальний протест. Дома побачив, що це летючки ОУН і спалив їх.

Прок.: Що ви скажете на те, що ви признались перед вязнем Ґуралем, що ви дали підс. Новакові летючки і що ці летючки дав вам Кучерепа?

Підс.: Це все здумане.

Прок.: А від кого Ґураль мав би знати?

Підс.: Коли мене з поліції привели до суду і посадили з Ґуралем в одній келії, він питався, за що я сиджу. Потім довідавшись, що мені закидають, кілька разів виходив з келії, говорив з агентами і вічно мучив мене про Новака, описував мені його, казав, що його добре знає...

Прок.: Чи ви сконтактували Кучерепу з Прокопом та Антоновичем?

Підс.: Ні. Я Прокопа не знав.

Прок.: Антонович є вашим старшим товаришем. Кучерепа зізнав на поліції, що Антонович йому сказав, що ви поможете йому в протишкільній акції.

Підс.: Не знаю про це нічого.

Обор. Навр.: Чи Ґураль був караний?

Підс.: Багато разів.

Обор.: Чи Ґураль казав вам, що він зізнавав у вашій справі?

Підс.: Так. Зрештою у вязниці говорили навіть, що Ґураль дістав від аґентів 5 зол. за те, що мене обтяжив.

Олекса Новак, анальфабет. Про ніщо дотично ОУН і протишкільної акції не знає. Гарабача знає, бо він переходив через його город до річки купатися. Про те, що розкинули летючки, лише чув на другий день.

Іван Кучерепа, ґімн. абсольвент, малого росту, блідий, хромає на ногу, в часі розправи сидить. До вини не почувається, до ОУН не належить. Участь у протишкільній акції брав.

Предс.: Прошу оповісти все, що знаєте.

Підс.: Одного разу був я на виджененні в Духовній Семинарії у Перемишлі у Посіка. Там стрінув я одного чоловіка, що разом з Посікою читав у почекальні процес ОУН у „Новому Часі". Мене зацікавили видання ОУН, про що я казав Посіці. Тоді цей чоловік сказав мені, що доставить мені брошур ОУН. І справді дав мені „Розбудову Нації", потім „Сурму", а так тиждень перед протишкільною акцією дав мені летючки і просив, щоби я занявся протишкільною акцією. Я згодився, бо сам думав над тим тому, що плебісцит не вдався, що обурювало навіть тих батьків, що ворожо ставилися до читальні „Просвіти" і до кооперативи. Ці летючки дав я вчасти Гарабачеві й одному чоловікові з Бовина та Данчукові. Я мав дати Подвірному та замісць нього прийшов до мене по летючки Данчук. Я дав йому ще прапор. Останню частину летючок дав я одному хлопцеві з Кривецької Волі та казав йому їх розкинути. 29. в неділю я переночував у свого брата в Мацьковичах, а ранком довідався, що в селі вже є розкинені летючки.

Предсідник відчитує зізнання підс. Кучерепи на поліції та у сл. судді, в яких він зізнав, що спочатку контактувався з Прокопом, який научував його про цілі ОУН. Дальше контактувався з Антоновичем, який казав йому перевести протишкільну акцію, даючи летючки.

Предс.: Що ви скажете на це?

Підс.: Це неправда.

Предс.: А чи ви були 5. вересня у Антоновича, де він мав дати вам летючки?

Підс.: Так, я був у нього, але не по летючки. Я хотів відібрати свій індекс, який мав привезти мені Антонович зі Львова. Я був тоді у Антоновича з Теофілем Баком, котрий йшов саме до своєї тітки на вулицю Івана. Тоді я Антоновича не застав дома.

Прок.: Ви сказали, що ви приказували Гарабачеві взяти участь у протишк. акції.

Підс.: Ні, я цього не сказав.

Прок.: Як то, ви сказали, що ви „розказували" Гарабачеві про протишкільну акцію.

Підс.: „Розказувати" значить: оповідати.

Прок.: Ви зізнали, що ви не брали участи у протишкільній акції?

Підс.: Я безпосередньо не брав.

Прок.: Чи то ви намовили Данчука, щоби він знищив памятник 10-ліття незалежности Польської Держави?

Підс.: То неправда.

Прок.: А хто мальовав афіш з написом „Борцям за волю України ОУН"?

Підс.: Я його робив, але до вінця, якого Данчук потребував до Пикулич. Але слів „ОУН" я не писав.

Обор.: Чи вам казали в часі вашого переслухання на поліції, що Прокіп давав вам літературу?

Підс.: Так, а аґент Васілевський сказав, що (з цензурних оглядів пропускаємо).

Дальше заявляє підс. Кучерепа, що про Антоновича зізнав на поліції, що він давав йому 5. вересня летючки тому, бо знав, що Антоновича в Перемишлі не було, що він буде мати алібі і його неправда виявиться. Дотичнож того, що підс. зізнав, що був і 8. вересня у Антоновича, каже, що це теж неправда. Воно було так собі здумане.

На цьому відложено розправу до суботи.

Черговий успіх американських бандитів.

ЛЬОНДОН, 19. 5. ПАТ. У м. Флінт стейту Мічіґен бандити напали на банк негайно тоді, коли панцирний самохід привіз до банку сто тисяч долярів. Перед банк заїхало кільканацять бандитів у двох самоходах. Шістьох бандитів увійшло до банку, стероризували урядовців і забрали 20 тисяч долярів. Решта бандитів з двома жінками і скорострілами сторожили входу до банку. Після грабежі бандити втікли, хоча поліція пустилася в погоню літаками. Свідки впевняють, що між бандитами був Діллінґер, якого поліція пошукує так завзято.

Що пана Ольшевського „провокує"?

Черговий подвиг директора бережанської ґімназії.

Недавно повідомляли ми, як про небувалий куріоз, що директор бережанської ґімназії Едвард Ольшевський строго заборонив учням ґімназії іти на місцевий загально-громадянський Шевченківський концерт. Тому, що проскрибувати взагалі Шевченка булоб річю надто сміливою — дирекція погодилася на свято у честь поета, виконане у мурах ґімназії виключно силами учнів під кермою і контролею вчителів. Таке свято справді відбулося наприкінці мин. місяця у присутності директора, візитатора Залеського та українських батьків, — але й воно не обійшлось без нового подвигу п. Ольшевського.

У чомуж річ? Зібрана на просторій ґімнастичній салі молодь і українська публика, йдучи за прийнятою від довгих літ традицією, на закінчення концертового вечора спонтанічно заінтонувала український національний гимн. Річ зовсім природна і звичайна, ніхто й не думав про ніяку демонстрацію, а хіба лише — навпаки — про надачу Шевченківському вечорові більшої поваги. Так теж розуміють спів національного гимну на подібних національно-культурних святах усі ті, які бодай формально, згідно з куртуазійними звичаями в усьому культурному світі, шанують чужі національні гимни, як найбільшу чужу національну святість. І тому теж, коли наприкінці концерту в українській академічній (державній) ґімназії у Львові 8. н. м. молодь та вся українська публика заінтонували були український національний гимн — присутній куратор львівської шк. округи та начальник відділу середніх шкіл вшанували національний гимн шкільної української молоді і її батьків повстанням з місць, — так само повівся заступник куратора на другий день на Шевченківському концерті у філії академічної ґімназії у Львові, — і ніхто з них мабуть і не думав ремонструвати проти такого культурного вияву національних почувань молоді при такій святочній нагоді!

Але п. Ольшевський має на цю справу інший погляд. Цей погляд чудово сформулований у хронікарській замітці льокального місячника „Глос Бжежаньскі", яка безперечно не булаб появилася, колиб не відповідала інтенціям директора ґімназії:

Poważną uroczystość zakłóciły niestety w sposób niemiły nietaktowne (?) występy młodzieży akademickiej, która, niebacząc na gości polskich i to tak wysoko postawionych (!) osób, nie licząc się z miejscem, otoczeniem, w sposób prowokacyjny (?!) zainicjowała i odśpiewała „Szczene wmerła Ukraina", pieśń tak sprzeczną z świętą zasadą Polaków „Salus Reipublicae"... (!!) Wrażenie uroczystości prysło pod wpływem niemiłego zgrzytu (!), pomnażając doświadczenie miarodajnych czynników, w kierunku jeszcze skuteczniejszego zapobieżenia w latach przyszłych roznamiętnionym zapędom hurrapatrjotów na terenie gimn.

Закінчення тієї нотатки, що в 14-ти рядках характеризує цілу ментальність, ціле духове обличчя та весь педагогічний хист п. Ольшевського, звучить вже цілком недвозначно: в будучих роках взагалі, мовляв, Тарас Шевченко не матиме змоги дати нагоду українській молоді виявити своє національне обличчя!!

Пан Ольшевський дозволяє собі на такі диктаторські подвиги тому, що він на бережанському ґрунті справжній можновладець. Він є головою повітової ради ББ і з того титулу сам собі придумує такі напрямні педаґоґії, які йому приємні. Це той тип достойників, про яких недавно говорив у Кракові б. премієр полк. Пристор: чіпляючись істнуючого режіму та покликуючись на свої „впливи" вони не рахуються з ніким і нічим а „salus-ом Reipublicae" шантажують громадянство. Цікаво, що такі пп. Ольшевські вірять, що дійсно своїми „педаґоґічними" методами відучать українську молодь від її національного гимну та запобіжать „пристрасним загонам"...

—o—

На основі § 19.

У звязку з нотаткою, поміщеною в „Ділі" (ч. 82. з 29. березня ц. р.), прошу на основі арт. 19. пресового закону помістити в найближчому числі „Діла" таке спростування:

Неправдою є, начебто лупківський війт з двома селянами ходив по околичних селах і збирав гром. печатки під письмом, в якому було домагання прилучити цю околицю до лемківського епископства, при чому мав покликуватись на виразне поручення в тій справі старости Ґонсьоровського в Ліську,

а зате правдою є, що згаданий війт підписи такі збирав, одначе ані він, ані двох інших селян ніде не покликувалися на поручення старости Ґонсьоровського в Ліську. Покликувались зате на адв. д-ра Теодора Хиляка і Миколу Коґута з Ліська.

У Львові, дня 2. травня 1934. р.

М. Стажинський,
начальник виділу безп. воєвідського уряду у Львові.

—o—

Сокільські руханкові курси.

В дальшу чергу відбулися в днях 16. 17. травня ц. р. курси для вивчення і провірення здвигових вправ у таких місцевостях:

Дня 16. 5. в Ремезові. Вправляло 19 побратимів. Інструктор побр. Ю. Корейба. Гніздо вправляє взірцево.

Дня 16. і 17. 5. в Гаях. Вправляло 28 побр., 17 пос. і 27 учасників. Інструктори побр. Тихоліз Ст. і пос. Заборська А. Гніздо підготоване дуже добре.

Дня 17. 5. в Пикуловичах. Вправляло 17 побр. і 18 пос. Інструктори побр. Благітка Е. і пос. Пасічник З.

Дня 17. 5. в Задвірю. Вправляло 16 побр., 4 пос. і 4 учасників. Інструктори побр. Тихоліз В. і пос. Хоркава І.

Дня 17. 5. в Хоросні Старім. Вправляло 13 побр. і 9 пос. Інструктори Копач Р. і пос. Оглій І.

Дня 17. 5. у Грибовичах Вел. Вправляло 37 побр. і 10 пос.

Дня 17. 5. в Ланах. Вправляло 24 побр., 1 пос., 12 учасників і 12 учасниць з Ланів і Гуменець. Інструктори побр. Савяк В. і пос. Фусяк Л. Гніздо взірцеве під кожним оглядом.

Дня 17. 5. у Львові одноденний курс здвигових вправ. Заступлені гнізда: С.-Б. побр. 5; С. III. побр. 1; С. IV. побр. 2, пос. 3; С. V. пос. 6; С. VI. пос 2; Голоско пос. 3; Вахів побр. 1; Городок пос. 1. Разом 9 побр. і 15 посестер. Інструктори: інж. Благітка Яр., Тріль М., Мартинюк О. і Писанівська Н.

Прес. реф. С-В

Серед наших „русских“.

ТАЛЕРГОФСЬКИЙ ЗІЗД.

В дні 31. травня ц. р. відбудеться у Львові II. талергофський зізд. На програму його складаються: богослужения на Високім Замку в год. 9 рано; похід вулицями Львова на Личаківський цвинтар, посвячення памятника і складання вінків, поворот учасників до „Нар. Дому“, святочна академія в 4. год. попол., народній концерт в 8. год. веч. Як ми вже повідомляли, наші „русскі“ мобілізують на це свято всі свої сили і з тою метою москвофільські агітатори обіздять Галичину вже від кількох місяців.

ЯК НАШІ МОСКВОФІЛИ ВИТАЛИ ПРАВОСЛАВНОГО ЕПИСКОПА САВУ.

Як нашим читачам відомо, у Львові перебував недавно православний епископ Сава, відомий московський патріот, що в день св. Юрія відправляв святочне богослуження у прав. церкві при вул. Францішканській. І саме того еп. Саву витали між собою наші львівські „русскі“ незвичайноювайно, як це виходить з великого опису його приняття у Львові, поміщеного в „Русскім Голосі“ ч. 19. З того опису довідуємося м. ін., що Саву витали наші „русскі“ сніданням у т-ві „Русское Казино“ в „Нар. Домі“, де привітні промови виголосили: М. Цебринський, С. Бендасюк, Я. Бендасюк, Я. Вербицький, сеніор гр.-кат. Ставропіґії А. Гулла, студент М. Онишкевич, Л. Лупик, Ольга Кокотайло (жінка греко-кат. священика!), архимандрит о. Філотей, о. К. Гаврилков (від Лемківщини), М. Марко, Ю. Плешкевич, о. діякон Алексей і інші. Промовці висказували свою радість з приїзду еп. Сави до Галичини і горяче бажання віднови православного епископства в Галичині (С. Бендасюк). Взагалі промовці підчеркували історичне значіння приїзду еп. Сави на галицький терен і висказували надію, що він відвідуватиме відтепер Львів і взагалі Галичину частіше. Те „сніданнє“ протягнулося від год. 11-ої до 3-ої пополудні і закінчилось архієрейським благословенням присутніх при виході до „Нар. Дому“. Годину пізніше приймала еп. Саву святочно чаєм „секція русских студентов“, а в 5. год. попол. львівські росіяни-еміґранти.

—o—

НОВИНКИ

— Комітет будови церкви СС. Василіянок у Львові при вул. Потоцького ч. 95. запрошує громадянство на посвячення площі під будову церкви і поставлення пропамятного хреста, що відбудеться в неділю 20. ц. м. в год. 5. попол. при вул. Потоцького 95. біля монастиря СС. Василіянок. Благословення площі доверишть Високопреосв. Митрополит Кир Андрей гр. Шептицький. — За Комітет будови церкви: голова: о. Ю. Дзерович; заст. голови: Ігум. Віра Слободян, І. Шепаровичева; секретар: А. Павенцький. За Орг. Комісію: Гр. Ганусяк, М. Стоцький. За Імпр. Комісію: о. О. Бучацький, З. Зелений.

— Віденські осінні торги. Речинець Віденських осінних торгів 1934 р., які звичайно відбуваються безпосередно після торгів у Ляйпціґу, устійнено на час від 2. до 9. вересня.

— Спілка студентів-українців у Німеччині. Управа Спілки студентів-українців у Німеччині скликує сходини в середу, 22. травня ц. р., год. 19. у „Гавптґемайншафт Авслендішер Штудірендер“, Берлін В 15, Йоахімшталерштр. 10, партер (близько „Бангоф Цоо“). Сходини будуть присвячені обговоренню питання про ролю студентства в українському політичному житті.

— Костел в українському селі. В Миклашеві під Львовом складено Комітет, що має занятися будовою костела. Слід зазначити, що на основі шематизму з 1932 р. в Миклашеві було 1.489 греко-католиків і 195 латинників.

— Страйк львівських цегольників. У кільканадцятьох цегольнях у Львові триває вже третій тиждень страйк цегольняних робітників, що домагаються підвишки зарібків. Інтервенція інспекторату праці не принесла успіху. В руху є тільки одна цегольня на Сигнівці.

— Розбудова доріг. Як подає аґенція „Іскра“, уряд переводить велику розбудову доріг у Польщі коштом 37,418.000 зол. Роботи діляться на пять груп: на консервацію державних доріг, перебудову наверхні, будову нових доріг, будову мостів і на запомоги для самоврядних установ на будову доріг і мостів. Характеристичне, що майже всі роботи будуть переведені в корінній Польщі, бо на сході проектується тільки будова дороги Луцьк-Володимир та кілька дрібних відтинків у східних воєвідствах. Всі інші роботи під Варшавою, Радомом, Ченстоховою, Хшановом, Глинею, Пйотрковом і т. д. При всіх роботах було занятих на початку травня ц. р. 77.490 робітників.

— Хто виграв на льотерії? В нинішнім тягненні Держ. Клясової Льотерії впали виграні на такі числа: 250.000 зол. на ч. 15600. 100.000 зол. на ч. 160743. 20.000 зол. на ч. 114848. 15.000 зол. на ч. 57168, 144108. 15.000 зол. на ч. 97302, 166814, 168292. 5.000 зол. на ч. 93540. 5.000 зол. на ч. 96023, 112298, 120739. 2.000 зол. на ч. 7079, 9618, 27542, 28997, 59482, 65056, 72562, 85107, 86276, 87484, 95087, 110162, 147022, 156762, 159513, 161204. 2.000 зол. на ч. 2461, 11223, 22649, 23002, 31781, 62986, 83954, 89393, 119208, 123452, 131970, 145833. 1000 зол. на ч. 1692, 6766, 8366, 6873, 8476, 13614, 15861, 32019, 32022, 33568, 52203, 53487, 56388, 57998, 58192, 64780, 64978, 68016, 73725, 77865, 79410, 81788, 84942, 87594, 89487, 89714, 97142, 99109, 105627, 114987, 119155, 127083, 129023, 135106, 137064, 137579, 139925, 146777, 158552, 160833, 160857, 165275. 1.000 зол. на ч. 179, 6096, 13322, 21673, 22714, 24554, 26572, 31039, 42735, 46650, 67555, 69555, 69533, 70199, 72150, 73401, 71256, 80790, 81476, 81476, 81652, 85292, 88246, 88410, 90495, 99509, 112665, 115548, 121706, 136386, 142635, 153090, 156652, 161730, 162562.

— Градова буря перетягла перед кількома днями понад Сокальщину і наробила великі школи. В Лучицях грім убив 52-літнього Арона Борга, що стояв на ганку своєї хати. На фільварку у Войславичах грім спалив стодолу з рільничими машинами вартости 12.500 зол. Найбільший град, бо величини курячого яйця, падав в околиці Кристинополя.

З ПЕРЕДВИБОРЧОГО РУХУ У ЛЬВОВІ.

ПОЗІР, ВИБОРЦІ УКРАЇНЦІ!

Український Народній Виборчий Комітет улаштовує в неділю 20. травня ц. р. низку передвиборчих нарад.

Наради відбудуться:

На Богданівці, вул. Церковна 2, в домівці читальні „Просвіти“ в год. 12-тій вполудне. Промовлятиме пос. Хруцький і кандидати на радних тієї виборчої округи.

На Личакові, вул. Крупярська ч. 15, в домівці читальні „Просвіти“ в год. 5. пополудні. Промовлятиме ред. В. Целевич і кандидати на радних.

На Городецькому, в забудуваннях церкви св. Юра, відбудеться велике віче під голим небом в год. 5. попол. Крім кандидатів на радних тієї округи промовлятиме посолка Мілена Рудницька.

На Стрийському, в домівці читальні „Просвіти“ при вул. Супінського ч. 21. Промовлятимуть кандидати на радних тієї і доокола ичних округ.

Виборці, явіться численно на наради і віча!
Український Народній Виборчий Комітет на місто Львів.

УКРАЇНСЬКЕ ВІЧЕ НА ЛЕВАНДІВЦІ.

В четвер 17. ц. м. в год. 5-ій пополудні відбулося передвиборче віче для XIX. округи на Левандівці. Вічем проводили інж. Чапля і дир. Воробець, секретарював дир. Смилик. Реферували: пос. Сергій Хруцький, чоловий кандидат з XIX округи, дотеперішній радний у Львові інж. Юліян Мудрак і пос. д-р Любомир Макарушка. Присутні на вічу виявили велике зацікавлення виборами, тому нарада протягнулася до пізного вечора. Учасників наради було около 120 осіб.

Українські діти до шкіл „Рідної Школи“!

Пригадуємо, що в днях 21, 22, 23, 24 і 25 травня 1934 р. відбудуться вписи до всіх кляс народніх шкіл Рідної Школи у Львові. Вписи відбуватимуться в канцеляріях дотичних управ шкіл від 8 до 1 год. передпол. і від 4 до 6 пополудні. У Львові є такі школи „Р. Ш.“:

Для передмістя і стрийської дільниці:

7-кл. дівоча ім. Шевченка, — вул. Мохнацького 12.

6-кл. хлопяча ім. Шевченка, — вул. Супінського 21.

Для городецької дільниці:

7-кл. дівоча ім. Грінченка, — пл. св. Юра 5.

7-кл. хлопяча ім. Грінченка, — вул. Городецька ч. 95.

Для жовківської дільниці:

6-кл. мішана ім. Короля Данила, — вул. Жовківська 62.

Для личаківської дільниці:

6-кл. мішана ім. Князя Льва, — вул. Крупярська ч. 15.

Левандівка:

всенароднія мішана, — вул. Варшавська 8.

Клепарів:

всенароднія мішана — в Народнім Домі (біля церкви).

Українські батьки і громадяни! Усвідомлюйте друг друга і вказуйте на велику вартість шкіл „Рідної Школи“ та подбайте, щоби всі українські діти вписалися до тих шкіл і найшлися під опікунчими крилами „Рідної Школи“.

Підльвівські батьки! Використуйте обставину, що мешкаєте недалеко Львова, повписуйте до шкіл „Рідної Школи“ свої діти, бо тільки вищеступневі народні школи дають нині право дитині до дальшої освіти в середніх чи фахових школах або навіть в ремеслі.

Повітовий Союз Кружків „Рідної Школи“ у Львові.

ПОРОЗУМІННЯ МІЖ ЗЛУЧЕНИМИ ДЕРЖАВАМИ І ЯПОНІЄЮ.

„Дейлі Телеґраф“ повідомляє, що Злучені Держави відкликують свої ескадри з вод на Далекому Сході. Воєнні кораблі покинуть теж великий порт Манілю на Филипинських островах і повернуть до портів Злучених Держав. Американські знавці кажуть, що на випадок війни порту Маніля не вдалось би оборонити. Тому адміраліція Злучених Держав задумує побудувати нові бази для воєнних кораблів на гавайських островах. Таким чином Японія володітиме західною частиною Тихого Океану, а Злучені Держави пануватимуть на східній частині Тихого Океану, де мають стратеґічну перевагу.

—o—

— **Арештування директорів банку.** За фальшиве ведення книг арештовано в Буську директорів місцевого Банку Людового, Кляйна і Данігера. Арештованих відставлено до вязниці в Золочеві.

— **Польсько-москвофільське братання** відбулося в Камінці Струміловій, де москвофіли уладили перед кількома днями „день русской культури". Агенція „Всхуд" повідомляє, що в тому москвофільському святі взяла участь влада зі старостою Кульпінським, члени управи міста та члени польських організацій.

— **Опозиція проти М. Бачинського.** На зборах москвофільського „Рільничого Союзу", який відбувся у пятницю 18. травня ц. р. у Народнім Домі у Львові, вибрали новий виділ. Не зважаючи на спротив членів Русского Ревізійного Союзу увійшли до виділу самі прибічники М. Бачинського, а саме: Іван Слезюк, відомий директор Н. Дому, М. Бачинський, о. Антонович, парох с. Замочка, жовківського повіту, о. Мончібович з Куткора, інж. Курдидик, нотар Д. Яворський з Буківська, д-р Перелом зі Сянока та селяни Лещак, Вергун і Шах.

— **Передача літературного твору радієм.** Як повідомляють з Ню Йорку, радіопрограма базару „Сурма" принесла 29. м. м. інтересну новість, а то спробу передати літературний образок, написаний Мироном Сурмачом у приготуванні „Дня Матері". Образок збудований на основі вимогів драматургії й надається на виставу на українській сцені. Це діточа драма з українського життя з декляматорами, співами, розмовами й голосовими ефектами. Віршики, складені під ноти народніх пісень, дали спромогу дітям вивести образок без ніяких труднощів. Інші точки програми були виведені також діточими силами під проводом артиста Гопа, що попісувався грою на ручній гармонії.

— **Нафта розсаджує землю.** В околиці Богородчан на горі Гвіздь розпалася земля, наслідком чого перевернулося кілька дерев. З розпадини витікає якась маса, що пригадує мазь з ганною. Нема сумніву, що це джерело нафтової ропи. Справою занялася повітова влада.

— **Львівська хроніка.** В домі при вул. Красіцьких ч. 30 повісився на стриху дозорець Петро Пенцер з причини родинних невагодин. — На подвірі дому при вул. Личаківській ч. 68 найшли в каналі трупа 6-місячної дитини зі шнуром на шиї.

— **Ошуканство фальшивого інжиніра.** У „Веку Новім" появився недавно анонс анонімного підприємця, що оферував посаду дозорця за кавцією 500 зол. Перший зголосив свою оферту Вл. Витвицький, який одержав незабаром від „інжиніра" Фльоріяна Березовського зі Львова пропозицію обняти посаду дозорця копальні гутя в Мокротині на дуже добрих умовинах з днем 15. травня ц. р. Урадований Витвицький зложив на руки Березовського документи і книжочку П. К. О. на 400 зол., а сам поїхав до Мокротина обняти посаду. Однак там довідався, що впав жертвою ошуканця, який не має ніякого права давати посади. А що Березовський, який не є ніяким інжиніром, не хоче звернути кавції, його арештовано.

— **Страйки в Польщі.** На основі обчислень статистичного уряду в останньому кварталі м. р. було в Польщі 138 страйків, з того 84 на підкладі конфліктів за плату. Страйки обняли 261 заведень праці і 20.945 страйкарів.

— **З міської практики на Волині.** Із затвердженого волинським воєвідським урядом буджету м. Луцька довідуємося про речі, що заслугують на увагу. Поперше, господарі реальностей на периферіях міста мають упорядкувати вулиці (Краківську, Сонячну й Голувка) своїм коштом, себто вибрукувати, поробити хідники й т. д. Отже податкові гроші йдуть лише для богатшого центра, а периферії, які з реальностей мають дуже малі доходи, мусять все робити своїм власним коштом. Значить на здоровля виходить центрові те, що майже вся міська рада складається з репрезентантів цього центру. Може це приневолить передмістя трохи рушитися при виборах до міської ради. Друга особливість — це доходи з торговиць. Міську раду зовсім не обходить положення хліборобів та низькі ціни на продукти. Плати, кочаб прода на половину ціни. Може це теж приневолить приїжджих недавно до міста околиці подумати про вибори.

Відгуки дня.

В Ґорґани

Тому пять, може шість, а може й більше років (ах, як той час летить!) був я в Підлютім. Мій приятель мав авто, а я мав знайомого, який вмів розбивати авта і ми вибралися зі Львова в Ґорґани. До Ґорґан не доїхали, бо авто знатурилось, але в Ґорґанах були, бо з Рожнітова йде вузькоторівка.

Побули в Підлютім, Осмолоді, оглядали памятник кардинала Сембратовича, поставлений вдячним експльоататором лісів і вкінці були на Соколі в таборі пластунів.

Ех, часи часи! Як ви змінились за тих кілька літ. Де поділись сотні, куріні, полки молодих, розсміяних і розспіваних, палких і життєрадісних юнаків та дівчат, убраних у сірий пластовий однострій? Що наповняли доли і гори своєю командою, що при вечірніх ватрах слухали гомону Рідної Землі: в споминах, переказах і піснях? Де все те поділося, куди відійшло?

Підростають наші діти і не мають де пробути в ровеснім гурті прекрасний час вакацій, не мають де вчитися гуртової солідарности, гуртової праці і гуртового порядку.

Щороку приходять вакації і звязана з ними журба: де поїхати і як це зробити. Грошей мало, охоти більше, а найбільше проектів. І долина Прута добра, і Черемоша мала, і Стрий нічого собі. Прикрі тільки ціни залізничих білетів і прожиток.

Минулого року ми порішили: Львів і виїзди під неділю. Раз на „Світезь", раз за „Залізну Воду", а в гарний день аж до Мшани.

Вирішивши заспокоїлись і ждемо вакацій.

Аж прийшов зі школи син, вислухав моїх вакаційних пропозицій і махнув девятьлітньою головою:

— Ні!

— Ні? А щож ти зробиш?

— Їду на Остодір.

— Де-де? На Остодір? Що це таке?!

І тоді я довідався, що Остодір, то такий собі горб біля Підлютого, що там є вакаційна оселя — місяць для хлопців, місяць для дівчат, що там їздить малий Тиктор, а може й менший Вербицький і що там загалом — „перша кляса".

Не було ради. За багато арґументів „за" і мій син поїхав.

А як вернувся, то був опалений як мурин, підріс і покріпшав. Навчився нових пісень, порядку і раннього вставання, а найголовніше: їсти, що дадуть під ніс. Ще довго восені смакувала йому кулеша і то обовязково з казанка.

Цього року я й не пробую намовляти його, щоб їхав кудинебудь, а не на Остодір.

Також знову збирається мала „стара компанія", а до того малий Костельник, має бути в Підлютім!

Ех, який жаль, що я вже переступив 14 літ життя!

Галактіон Чіпка.

Військова диктатура в Болгарії.

СОФІЯ, 19. 5. ПАТ. Урядова болгарська аґенція повідомляє: Господарська скрута, напружене політичне положення в краю і необхідність сильного та відповідального уряду національної єдности наклонили короля покликати новий уряд під проводом колишнього міністра комунікації Кімона Георгієва. Новий уряд змагатиме зберегти приязні взаємини з державами, а в першу чергу зі сусідними державами. У внутрішній політиці уряд запевнить безпеку і зі всіх сил буде поборювати важку господарську і моральну кризу, яку переживає Болгарія. В державі спокій.

БЕРЛІН, 19. 5. ПАТ. З Білгороду надійшли вістки, що поліція і військо обсадили всі державні будинки та уряди. Військо в Софії в строгому поготівлю. Телеграфічне і телефонічне получення Болгарії із закордоном та внутрі Болгарії припинене.

— **Звірське душогубство.** В лісі коло Кудиновець пов. Зборів знайшли тіла двох малих дівчат, убитих страшним способом. Були це 8-літня Йоася Баран і 7-літня Стефанія Патлевич, доньки богатих господарів з Кудиновець. Показалося, що вбив їх 23-літній Михайло Барин, рідний брат убитої Йоасі, щоби загарбати часть грунту, який припадає сестрі по родичах. Товаришку сестри вбив тому, щоби не була свідком злочину. Населення хотіло злінчувати злочинця, так що поліція з трудом не допустила до того і перевезла душогуба до слідчої вязниці в Золочеві.

— **190 комуністів** арештувала поліція на р. Вислі, коли вони виїхали річними кораблями „Балтик" і „Ґнєзно" на триденну протульку з нагоди Зелених Свят. Комуністи задумували уладити велику маніфестацію в Плоцьку. Біля Белян поліція на моторівках здогонила комуністів та після ревізії відвезла 190 комуністів до арештів у Варшаві. Поліція найшла більшу кількість компромітуючої кореспонденції і летючки.

— **Наслідки пиятства.** Франц Равлюк зі Старого Села після праці в залізничих варстатах у Львові, помандрував до шинку з веселими дівчатами. Вже підхмелений відїхав поїздом у пятницю 18. травня ц. р. вночі додому. По дорозі відчинив двері вагону і впав під поїзд. Щойно в суботу вранці найдено його змасакроване тіло на залізничому шляху між Сиховом і Давидовом.

— **Краєва хроніка.** Громадського писаря з Єзуполі пов. Станиславів, Н. Шиманського засуджено на 8 місяців вязниці з припиненням на 3 роки за спроневірення 250 зол. — В селі Косів пов. Косів пострілено гаєвого державних лісів Саєна, коли вертав вечором з Кутиних лісів Саєна, коли вертав вечором з Кут. Куля з втятого кріса пробила легені, наслідком чого Саєн до кількох годин помер. Спроваджено поліційного пса, який завів до дому Гинцького. Арештовано його сина, хоча покищо доказів немає. — Між станціями Журавно і Черемхів кинулася під колеса потягу незнана, коло 30-літна жінка, якій відтяло обі ноги понижче колін і одну руку. Нещасна померла в станиславівському шпиталі. — В гірському селі Розтоки біля Кут напав, як повідомляє польська преса, місцевий мешканець Калинич на постерункового державної поліції Онишкова, який вирвався з його рук і вистрілом з кріса положив його трупом.

— **Посуха на Балканах.** Як повідомляють з Атен, на Пельопонезі і в Македонії тревас посуха і як не впадуть дощі, цілі жнива пропадуть. Подібна ситуація в Болгарії. В Югославії жнива теж заповідаються погано. Від посухи потерпіла сильно худоба.

— **Прожив 120 років.** У болгарському селі Кашунек помер недавно пастух, якому минуло 120 років життя. Він полишив 40 синів і внуків. Цей старий пастух ніколи не хорував, був здоровий до останніх своїх днів. Жив у горах ціле своє життя, ніколи не пив алькоголю і не їв мяса.

— **Небезпека ледяних гір.** Біля Ґранд Бенкс на шляху корабельних ліній на північному Атлантику запримічено 74 великі ледяні гори. Також під поверхнею моря плинуть величезні ледяні гори й кригии. Кораблям наказано, щоби не їхали швидко і виставили подвійну сторожу аж до часу, коли минуть небезпечну полосу.

— **Швидкий вимір справедливости.** З Льос Анджелес повідомляють, що винуватців у справі вхоплення мілйонера Джетла засуджено до 24 годин після арештування на досмертну вязницю. Вони признались до вини й це причинилося до зменшення кари, інакше грозила їм кара смерти.

— **Полісмени з університетською освітою.** Льондонська поліція переводить у себе великі організаційні зміни. Кандидат на англійського полісмена мусить тепер студіювати два роки окремий поліційний університет, що обіймає науку права, патольогії, балістики, мікроскопії і т. п. На університетський курс, що розпочнеться цього місяця, принято 32 студентів після матури і трудного вступного іспиту. Крім того

кандидати мусять походити з інтелігентних родин, добре презентуватися, мати смокінґ, чотири фракові сорочки, пару лякерів, два візитові вбрання і три одяги з ясної фланелі. Скінчивши поліційний університет, такий полісмен дістає титул „юніор стейшен інспектор" і пенсію 300 фунтів (8.100 зол.) річно, що на англійські відносини є дуже мало.

—o—

З театру.

ВЕЛИКИЙ МІСЬКИЙ ТЕАТР: „ДІТИ ЕПОХИ".
песа на 3 дії *Л. Чарнов'ського.*

Довголітній директор львівських театрів, актор і режисер умер несподівано і не залишив ніяких грошей. Приятелі його заговорили наразі, що заслужив бодай на надгробник. На вчорашнім офіціяльнім вечорі в честь пок. Л. Чарновського чули ми про всесторонні його заслуги, що мимохіть питали ми себе: чомуж із цим талановитим директором театру, добрим організатором і метким діячем так сильно вихвали всі ці офіціяльні достойники, замісць дати йому змогу працювати? Нині до комітету в честь його памяти ввійшло так богато цих добродіїв мистецтва, що якби всі підписані на відозві були прийшли на виставу, то саля не світилаб так кріслами.

Ставили Чарновського песу. Чому не виставив він її сам за життя? Мабуть уважав її за перестарілу, а може хотів краще викінчити. Бракує їй одної-двох сцен на закінчення; публика розцікавлена інтриґою жде хвилину, не знаючи, чи це вже кінець. Песа в доброму стилі старших російських пес; щось наче Островський, Чехов, „Діти Ванюшина". Сценічна, з доброю темою, майже життєздатна. Якби не вся та офіціяльщина з почесним комітетом і святом для вшанування покійника, то напевне було би більше публики. А так усі уявляли собі якийсь пронудний плід пера, може ще й патріотичний і воліли не мучитись.

м. р.

—o—

Нові книжки й журнали.

ВІДРОДЖЕННЯ, ілюстрований орган українського протиальокогольного і протинікотинного руху. Рік VII, ч. 9, з 1. травня 1934.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

Театри.

Український Нар. Театр ім. І. Тобілевича, Чортків:
21. V. Корнєвільські дзвони.
22. V. Ельга.
23. V. Наша парада.
З Чорткова іде театр до Борщева і Заліщик.

Великий Міський Театр.
Неділя, 20. V. год. 3·30 поп. „Товаріщ",
Неділя, 20. V. год. 7·30 веч. Весела вдова.
Понеділок, 21. V. год. 3·30 поп. „Товаріщ".
Понеділок, 21. V. год. 7·30 веч. Весела вдова.

Театр Ріжнородностей.
Неділя, 20. V. год. 7·30 веч. „Дівчата в одностроях".
Понеділок, 21. V. год. 7·30 веч. „Дівчата в одностроях".

Жидівський Варшавський Артистично-Літературний Театр у салі „Колісею"
Неділя, 20. травня год. 12 вполудне, 8·45 веч.
Понеділок, 21. травня, год. 12. в полудне.

Кіна.

АПОЛЬО: „Під жаром Туркестану", „Фордансерка".
АТЛЯНТИК: „Заглада" (Гарі Піль).
ВАНДА: „12 крісел" (Вл. Буріян, Диммша).
КАСІНО: „Таємний детектив", „Вороги подружжя" (Льорель і Гарді).
КОЛІСЕЙ: „Покуся", ревія „Під 1 а-зен".
КОПЕРНИК: „Чібі" (віденська комедія), „Баль білих ліжечок" (із Містенгет), Барту в Польщі.
МАРУСЕНЬКА: „Пімста д-ра Фу-Манчу" та ревія.
МІРАЖ: „Програма 6 зірок", „Фліп і Фляп як кар'єровичі".
МУЗА: „Ніч у Каїрі" (Рам. Новаро).
ПАЛЯС: „Цісарські лови" („Унзер кайзер").
ПАН: „Чанду".
ПАСАЖ: „Два обличча" (Кен Мейнард), „Дочка полку" (Анні Ондра).
СВІТ: „Чому я згрішила", „Чарлі рятує Европу".
СОНЦЕ: „Нічні суди" та ревія.
СТИЛЕВЕ: „1002 ніч" і ревія „Зелений карнавал".
ХИМЕРА: „Новий пол".
УТІХА: „В кожній пристані дівчина" та ревія.

Закордонне радіо.

Неділя, 20. травня 1934.

Відень (506,8) 11·25, 12·15 Концерт, 19·20 Два фортепяни, **Прага** (470,2) 20·00 „Цілунок" оп. Сметани. **Париж** (1649) 18·00 Концерт, **Білгород** (439,8) 12·30 Хор, 16·30 Оп. арії, **Рига** (514,6) 19·05 „Циганське кохання" оп Легара, **Берлін** (356,7) 21·00 Вок. інстр. концерт, **Ляйпціґ** (382,2) 15·35 квартет (дві скрипки, альтівка і віольончеля), 20·00 „Дер ферльорене Вальцер" оп. Штольца. **Мінхен** (405,4) 14·30 Вок інстр. концерт, 16·00 Концерт симф. орхестри, **Москва** (Сталін 360,6) 17·20 „Князь Ігор" оп. Бородіна, **Букарешт** (365) 20·00 „Ен Коан де Паради" оп. Борґована, **Будапешт** (549,5) 13·00 Концерт оп. орхестри, 18·30 Циг. музика, 19·45 Оперетка, **Мілято** (368,6) 17·00 Легка музика, **Рим** (420,8) 17·00 Вок. інстр. концерт, 20·45 „Бамбу" оп. Карабеллі.

Понеділок, 12. травня 1934.

Відень (506,8) 10·15 Давня камер. музика, 11·20 Симф. концерт, 18·55 „Льоенгрін" оп. Р. Вагнера, **Прага** (470,2) 19·55 „Тайна" оп. Сметани, **Париж** (1649) 20·00 Камер. музика, **Білгород** (439,8) 19·00 Н сольні. орхестра, 20·30 Опера, **Берлін** (356,7) 16·00 Весела програма, 18·40 Солісти, **Гайльсберґ** (291) 20·00 „Фрідігсгюфт" оп Райтера, **Мінхен** (405,4) 19·35 „Аїда" оп. Верді, **Стокгольм** (426,1) 19·30 „Чар вальса" оп. О. Штравса, **Будапешт** (549,5) 12·30 Концерт, 16·40 Популярні арії, 19·10 Фортепян, 20·15 Вок. концерт, 22·10 Циг. музика, **Мілято** (368,6) 21·45 Сучасна камер. музика, **Рим** (420,8) 17·00 Вок. інстр. концерт.

Львівське радіо.

Неділя, 20. травня 1934 р.

9·00 Ранішня авдиція, 12·05 Авдиція, 12·30 Муз. поранок, 14·00 На зеленому Шлеську, 14·30 Травневі пісні, 15·00 Гр. плити, 15·10 Балачка, 16·00 Про Гдиню, 16·30 Ситківковий меч: Польща-Франція, 16·45 Львів у боротьбі з крізою, 17·00 Віджива дітей та молоді на весну, 18·00 Авд. „Найщасливіший чоловік у світі", 19·00 Прогулька по Марсилії, 19·10 Всячина, 19·50 Вибрані думки, 19·52 Легка музика, спів, 21·02 Під знаком півмісяця та мінаретів, 21·17 Легка музика, 22·00 Спортові вістки, 22·10 Славні артисти: Тіто Руфо (гр. пл.), 22·25—23·25 На веселій львівській хвилі, 23·25—24·00 Комунікати, танкова музика.

Понеділок, 12. травня 1934.

9·00 Ранішня авдиція, 10·00 Популярна музика з гр. плит, 12·15 Муз. фестіваль військових орхестр із цитаделі у Львові; в перерві в год 13·00 балачка „Звук, тон, голос", 14·00 Чвертьгодина жінки-хліборобки, 15·00 Різьнича балачка, 15·20 Концерт жез. орхестри, 16·00 Гр. плити, 16·30 Дзвони в музиці (гр. плити), 16·45 Фрагмент із Кнута Гамсуна „Івась і панянка", 17·00 Відчит: „Ідемо на чотири сторони світа" („Поділля"), 17·15 Концерт (музика, спів), 18·00 Оп. реціталь у супр. фортепяну, 18·45 Музика з гр. плит, 19·00 Пародії та карикатури, 19·10 Всячина, гр. плити, 19·30 Польська музика з гр. плит, 19·50 Вибрані думки, 19·52 Концерт симф. орхестри, спів (Моссочи, бас). 21·00 Трубка і цапфенштрайх із Гдині, 21·02 Фейлєтон, 21·17 Скрипка в супр. фортепяну, 22·00, 22·01 Спортові вістки, 22·10 Муз. льогогриф із нагородами з гр. плит, 23·05 Танкова музика.

БІРЖА.

ГРОШІ.

Долар у Львові в приватних оборотах 5·26. 1 грам чистого золота 5·92 44.

У Варшаві були такі курси: Льондон 27·02, Париж 34·94, Берлін 209·35, Ціріх 172·07, Амстердам 358·90, Прага 22·05, Мілято 45·04, Брюсель 123·70, Данціґ 172·63, Нюйорк 5·28·5.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" повідомляє, що в дні 19. травня ц. р. в наслідок хиткої тенденції не ставить твердих цін на масло. Кооперативам платив за:

1 л. молока	—·18 „
1 л. сметани	—·70 „
1 к. яєць	2·20 „

Тенденція на масло хитка, на молоко, сметану і яйця вдержана.

Маслосоюз повідомляє що 19. V. ц. р. платив своїм доставцям **за 1 кг.** живої ваги птиці, льокo подвіря птахомясарні „М. С." у Львові (вул. Б. Гловацького 23):

Курята за 1 кг.	1·80
Кури „ I кляса	0·95
„ „ II „	0·55

Тенденція знижкова. На когути, індики, індички, качки і гуси попиту нема.

ОПОВІСТКИ

Вписи до всенародньої дівочої 7. клясової школи ім. Шевченка у Львові (Мохнацького 12) починаються 22. травня н. р. і будуть відбуватися щодня рано від 12—2-ої, пополудні від 5—7-ої години. Вступні іспити до всіх кляс триватимуть від 11.—16. червня включно. Зголошуватися в ранніх годинах в канцелярії школи. 1600 1—2

Звичайні Загальні Збори Т-во „Руська Ремісничa і Промислова Бурса" у Львові, відбудуться в четвер дня 31. травня 1934 р. в год. 5-ій (17) попол. в салі Т-ва „Зоря" вул. Вірменська 25. Порядок нарад подамо до відома на місці.
Головна Рада Бурси.

Вступні іспити в Дівочій гімназії Рідної Школи у Львові відбудуться: до I. кл. нового типу 15 і 16 червня, до II. кл. і до кляс V—VII гуманістичної гімназії 16, 18 і 19 червня. Шкільна оплата буде знижена. **Управа.**

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

Загальні Збори Т-ва Українських Наукових Викладів ім. П. Могили відбудуться 21. травня 1934 в год. 5-тій (17) в Національному Музеї з ось таким порядком нарад:
1) Відчитання Протоколу з попередніх Загальних Зборів.
2) Звідомлення уступаючого виділу.
3) Звідомлення Контрольної Комісії.
4) Вибір нового виділу.
5) Внески і запити.

В разі відсутности приписаної скількости членів, збори відбудуться годину пізніше без огляду на скількість членів.
Головна Рада.

Присилайте передплату!

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло", Львів, Ринок 10.